

ಶ್ರೀ ಗುರು ಇಂದಿರೇಶ ದಾಸವರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರ

(ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ)

ಮಹಿಮಾ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀರಮಣ ನರಹರಿ ಪದ ಪಂ
ಕೇರುಹಂಗಳ ನಮಿಸಿ ಸಂತತ
ಭಾರತೀಶಾದ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಭೂರಿ ಭಕುತಿಯಲಿ।
ಧೀರ ಕೃಷ್ಣಾಚಾರ್ಯರ ಕಥಾಮೃತ
ಸಾರ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂದದಿ
ಚಾರು ಭಾಮಿನಿ ಪದ್ಯದೊಳು ವಿಸ್ತಾರ ಪೇಳುವೆನು ॥೧॥

ಸೂರಿಗಳು ವಾಗ್ದೋಶವೆಣಿಸದೆ ಅ
ಪಾರ ಮಹಿಮನ ಗುಣಗಳನು ಸ್ವೀ
ಕಾರ ಮಾಡಲಿ ಕರುಣದಿಂದಲಿ ತೋರಿದವ್ರೋಲ್ ಬರೆದನು।
ಪರಮ ಗುರು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯರಡಿಗಳಿ
ಗೆರಗಿ ಭಿನ್ನೈಸುವೆನು ಪ್ರತಿದಿನ
ಪ್ರಾಕೃತದಿ ಈ ಕೃತಿ ಸರಸವಾಗಲಿ ಮಂಗಳವ ಕೊಡು ಎಂದು ॥೨॥

ಆವ ದೇವರ ಅಂಶವು ಜಗ
ತೀವಲಯದೊಳಗೆಲ್ಲ ಚರಿಸಿದ
ಭಾವಿಸುತ ನೋಡಲ್ಕೆ ಬಗೆ ಬಗೆ ಭಾವ ತೋರಿದನೊ।
ಕೋವಿದಾಗ್ರಣಿ ಸತತ ತನ್ನನು

ಸೇವಿಸುವ ಭಕುತರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯಗ
ಳೀವ ಈತನೊಳಿರುತಿಹನು ಶ್ರೀದೇವಿ ವಲ್ಲಭನು ॥ ೩ ॥

ಧರಣಿಯೊಳಗಾವ ದೇಶದಿ
ತಿರುಗಿ ನೋಡಲು ಈ ವಿಧದ ಮಹಿ
ಮರಿಗೆ ಸಮರಿಲ್ಲೆನುವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳರಿತ ಯೋಗಿಗಳು ।
ಅರುಹಿದಾ ನುಡಿಗಳನು ಯೋಚಿಸು
ತಿರಲು ಸ್ವಪ್ನದಿ ಬಂದು ಎನಗೆ ನೀ
ದರುಶನವ ತೋರಿದುದ ಪೇಳುವೆ ವರ ಮಹಾತ್ಮೆಗಳಾ ॥ ೪ ॥

ಬಾದರಾಯಣ ದೇವ ರಚಿ
ಸಿದಗಾಧ ಶಾಸ್ತ್ರದ ತತ್ವಗ
ಳಾದರದಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಓದಿದವನಲ್ಲಾ ।
ಶ್ರೀಧರನ ಶುಭಪ್ರತಿಮೆಗಳನಾ
ರಾಧಿಸುವರಿವರೊಡನೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗ
ಳೋದಿ ವಾದಿಸಲೆಂದಿಗಾದರೂ ವಾದಿಗಳಿಗಳವಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥

ಭೃತ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅಪ
ಮೃತ್ಯುಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಗುರುಗಳ
ಮೃತ್ತಿಕಾ ಪಾದೋದಕಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ಸಲಹಿದನೋ ।
ವ್ಯತ್ಯಯವು ಇನಿತಿಲ್ಲ ಇದರೊಳು ಆ
ತಥ್ಯ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ ಈತನ
ಕೃತ್ಯ ಗೋಚರಿಸುವುದೆ ಬುಧರಿಗೆ ಸತ್ಯ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೬ ॥

ಶ್ರೀಪತಿಯ ನನುದಿನದಿ ಭಜಿಸುವ
ತಾಪ ಸ್ತೋಮವೆನಿಸಿ ಈ ಭವ
ಕೂಪದೊಳು ತಾನಿದ್ದನು ತಲ್ಲೇಪವಿಲ್ಲದಲೇ ।

ಪಾಪಿಯೊಳಗಿಹ ಕಮಲದೆಲೆಯೊಳ
ಗಾಪ ಬಿಂದುಗಳಿದ್ದರೇನವು
ಪೋಪವಲ್ಲದೆ ಉದಕ ಜಲಜಕೆ ಲೇಪಿಸುವುದುಂಟೇ ॥ ೭ ॥

ಲೋಕದಲಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯರಡಿಯೊಳ
ಗೇಕ ಮಾನಸರಾಗಿ ಸಂತತ
ಹೋಕುವಲ್ಲದೆ ಇರುತಿಹರು ವಿವೇಕಿಗಳೆನಿಸುವರು ।
ಶ್ರೀಕಳತ್ರನು ಒಲಿದು ಅವರನು
ಸಾಕುವನು ಸಂಪದವ ಸಲಿಸುತ
ಸ್ವೀಕರಿಸದಲೇ ಇರುವವರೇ ಕಾಕು ಮಾನವರು ॥ ೮ ॥

ಪತಿತ ಪಾವನರಿವರ ಕಾಲದಿ
ಕತಿಪಯ ದಿವಸವಿದ್ದು ಬಳಿಯೊಳು
ಘೃತ ಸುಪಾಯಸ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಸಂತಸದಿ ಸವಿದುಂಡು ।
ವಿತತ ಮಹಿಮರ ಪಾದದಲಿ ಸ
ದ್ಗತಿಯ ಬಯಸದೆ ಧನಗಳಿ
ಸುತ ಮತಿವಿಹೀನನು ಸತ್ಪಥವ ಕಾಣದಲೆ ॥ ೯ ॥

ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ಶಿರಬಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸ
ಲುದ್ಧರಿಪ ಮಹಾನುಭಾವರು
ತಿದ್ದಿ ಪೇಳಿದರೆನಗೆರಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶ್ಲೋಕಗಳಾ ।
ಪದ್ಧತಿಯನರುಹಲಲ್ಲೇ ಪಾದಕೆ
ಬಿದ್ದು ಬಿನ್ನೈಸಿದೆನು ಮಹಿತರ
ಪದ್ಯಗಳು ರಹಸ್ಯವೆನಿಪವು ಅಪದ್ಧ ಮಾತಲ್ಲಾ ॥ ೧೦ ॥

ಆ ವಿಧಾತನ ಲೋಕ ಮೊದಲಾ
ದೀ ವಸುಧಿ ಪಾತಾಳದೊಳಗಿಹ
ಜೀವಿಗಳು ಪ್ರತಿದಿನ ಮಾಡುವ ಭಾವ ತಿಳಿದಿಹರೋ ।

ಈ ವಿಧದಪರೋಕ್ಷಿಗಳು ಮ
ತ್ತಾವ ದೇಶದೊಳಿಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಹರಿ
ಸೇವಿಸುವ ನಿಜ ಭಕ್ತರೊಳಗಿವರಾರೋ ನಾ ಕಾಣೆ ॥ ೧೧ ॥

ಏಸು ದಿನದಲಿ ತನ್ನ ಸೇವಿಪ
ಭೂಸುರನಿಗೆ ಪೇಳಿದನು ನಿನ್ನ ಮನ
ದಾಸೆಯನು ಪೂರ್ಯೆಸುವೆನು ಎಂದೆನುತಾಸೆಯನು ತೋರಿ।
ಬ್ಯಾಸರಿಲ್ಲದೆ ಹರಿಯ ದಿನದುಪ
ವಾಸದಲಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಿ
ಕಾಶಿ ಮೊದಲಾದ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಸಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸಿದ ॥ ೧೨ ॥

ಓದನವೆ ಕ್ರಿಮಿಯಾಗಿ ತೋರುತ
ಭಾದಿಸಲು ಬಳಬಳಲಿ ಬಾಯ್ಬಿಡು
ತಾದರದಿ ಶಿರ ಬಾಗಿ ಬೇಡಲು ಅಗಾಧ ಮಹಿಮರನು।
ಪಾದ ಪದುಮವ ಭಜಿಸುತ
ನುದಿನ ಸಾಧಿಸಿದ ಉಚ್ಚಿಷ್ಟದಿಂದಲಿ
ವ್ಯಾಧಿಯನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಸಲಹಿದ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರಾ ॥ ೧೩ ॥

ಕಲಿಮಲಾಪಹರೆನಿಪ ಗುರುಗಳ
ಪೊಳೆವ ಗಾತ್ರದ ಮುರುವು ಪೂಜಿಸೆ
ಕೆಲವು ದಿನಪೋದ ಬಳಿಕದು ಥಳಥಳಿಸುತಲೀ।
ಚೆಲುವ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವೆನಿಸಿತು
ತಿಳಿಯದಿವರುತ್ಕೃಷ್ಟ ಮಹಿಮೆಯು
ಜಲರುಹೇಕ್ಷಣ ತಾನೆ ಬಲ್ಲನು ಇಳೆಯೊಳಚ್ಚರವೂ ॥ ೧೪ ॥

ಮುರ ವಿರೋಧಿಯು ದ್ವಾಪರದೊಳವ
ತರಿಸಿ ಯಾದವರೊಡನೆ ಆಡುವ
ಕರಿವರದ ತಾ ಭಕ್ತ ಜನರುದ್ಧರಿಸಿದಂದದಲಿ।

ವರನಟನೆಯ ತೋರಿದಿಭ
ವರದ ರಾಘವ ಪುರದ ಪ್ರಭು ಸಂ
ತರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಯಿತ್ತ ಮಂಗಳ ಭರಿತ ಶುಭ ಚರಿತಾ ॥ ೧೫ ॥

ಭುವನದೊಳಗೀ ಗುರು ಕಥಾಮೃತ
ಸವಿಯು ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗಲ್ಲದೆ
ಭವದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿರುವ ಮಾನವರಿಗಿದು ರುಚಿಯೇ ।
ನವ ವಿಚಿತ್ರದ ಚಾರು ವೀಣಯ ರ
ಸವು ಗಾಯಕರಲ್ಲದವರ
ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಬಾರಿಸೆ ಯಾವ ಸವಿಯು ತಿಳಿಯುವುದೇ ॥ ೧೬ ॥

ಸಿಂಧು ಶಯನರವಿಂದ ಲೋಚನ
ಅಂದಜಾಮಿಳ ವರ ವಿಭೀಷಣ
ಇಂದುಮುಖಿಯಳ ಮಾನರಕ್ಷಕ ಕಂದ ಧೃವಗೊಲಿದಾ ।
ವಂದಿಮಾಗಧ ಸೂತ ಸನಕ ಸ
ನಂದನರ್ಚಿತ ಪಾದ ಶ್ರೀ ಗುರು
ಇಂದಿರೇಶನ ದಯದಿ ಮಹಿಮಾ ಸಂಧಿ ಪೇಳಿದೆನೋ ॥ ೧೭ ॥

ಇಂತು ಇಭರಾಮಪುರ ನಿಲಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರ
ಮಹಿಮಾ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಶ್ರೀ ಗುರು ಇಂದಿರೇಶ ದಾಸವರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರ

(ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ)

ಶ್ರೀ ಶೃಂಗಾರ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀರಮಣ ನರಹರಿಯ ಪದ ಪಂ
ಕೇರುಹಂಗಳ ನಮಿಸಿ ಸಂತತ
ಭಾರತೀಶಾಧ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಪೆ ಭೂರಿಭಕುತಿಯಲಿ ॥

ಸುಂದರಾಂಗನ ಪದನರುಶ್ವರ
ದಿಂದುಮಂಡಲ ಘನ ಸುಕಾಂತಿಯ
ಕುಂದಿಸುತ ಜಗದೊಳಗೆ ಸಮವಿಲ್ಲೆಂದು ರಾಜಿಸಿತು ।
ವಂದಿಸುವೆನನವರತ ಸುರ ಪದ
ದ್ವಂದ್ವ ಭಕುತಿಯಿಂದಮಲ ಮನದಿ ಸು
ಗಂಧ ತನು ಶೃಂಗಾರ ವರ್ಣಿಸುಪೆ ಮಂದಮತಿ ನಾನು ॥ ೧ ॥

ಪದುಮದಂದದಿ ನಯನ ಸಂಪಿಗೆಯ
ತುದಿಯ ತೆರೆ ನಾಶಿಕವು ಪೊಳೆಯು
ವ ದಂತುಗಳು ದಾಡಿಯದ ಬೀಜಗಳು ಹೃದಯ ವಿಸ್ತಾರ ।
ಉದರ ಕದಳೀ ಫಲವು ವಾಪೀ
ಸದೃಶ ನಾಭಿ ಮಧ್ಯ ಮದ್ಕುಮುದ
ಸಮದಮಲಾತ್ಮಕನವಯವಗಳೀ ವಿಧದಿ ತೋರಿದವು ॥ ೨ ॥

ಶಿರದಿ ಶೋಭಿಪ ಶಾಲು ಭರ್ಜರಿ
ವರ ಮಹೇಶರು ಒಲಿದು ಕೊಟ್ಟಿಹ
ಹಿರಿದು ಬೆಲೆಗಳು ಉಳ್ಳ ವಜ್ರದ ಕರ್ಣ ಭೂಷಣವು ।
ಕೊರಳೊಳಗೆ ನಲಿನಲಿವ ಮೌಕ್ತಿಕ
ಸರದ ಎಳೆಗಳು ಮೂರು ಅನುಪಮ
ಥರಥರದ ಮಣಿ ಖಚಿತ ತುಳಸಿಯ ಸರವು ಶೋಭಿಸಿತು ॥ ೩ ॥

ತೋರ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದೊಳಗಿಹ
ಪಾರ ಮೌಲ್ಯದ ಹಾರ ಪದಕದ
ಚಾರು ವಿದ್ಯುತಿ ನೋಡಿ ಶಶಿತಾ ಸೇರಿದಾಗಸಕೇ ।
ಭಾರಿ ವಜ್ರದ ಹರಳು ಕೆತ್ತಿದ
ಮೀರಿ ಮಿಂಚಿನ ರತ್ನದಿ ಮಿನುಗುವ
ಮೂರೆಳೆಯ ಉಡಿದಾರ ಕಟಿ ಶೃಂಗಾರದಂತಿಹುದೂ ॥ ೪ ॥

ಎತ್ತ ನೋಡಿದರತ್ತ ಝುಗಝುಗಿ
ಸುತ್ತ ಕಂಠದಿ ಶೋಭಿಸುವ ಒಂ
ಬತ್ತು ಎಳೆಗಳ ಚಂದ್ರ ಹಾರವು ಮತ್ತು ಪೇಳುವೆನು ।
ತಪ್ತ ಕಾಂಚನದಿಂದ ರಚಿಸಿದ
ಜತ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಇರುವ ಕಂಠಿಯು
ಅತ್ಯಧಿಕ ನವರತ್ನ ಪದಕದ ಪುತ್ಥಳೀ ಸರವು ॥ ೫ ॥

ದಾತ ದಕ್ಷಿಣ ಕರದಿ ಧರಿಸಿದ
ಜಾತ ರೂಪದ ಪಾಂಚದೊಳು ಶ್ರೀ
ಮಾತರೀಶ್ವನ ಮೂರ್ತಿ ನಲಿಯುತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹರೀ ।
ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಕಾಣೆನು
ಈ ಥರದ ವಿಭತೀಶಯ ಪುರ
ಹೂತನಂದದಲನುಭವಿಸಿದನು ಖ್ಯಾತ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ॥ ೬ ॥

ಎರಡನೇ ಬೆರಳೊಳಗೆ ರಾಜಿಪ
ಚರಡಿ ಹಚ್ಚಿದ ರತ್ನದುಂಗರ
ಹಿರಿದು ಪಚ್ಚದ ಮುದ್ರಿಕೆಯು ನಡುತರದ ಬೆರಳಿನೊಳು ।
ಅರುಣನನು ಧಿಕ್ಕರಿಪ ಕೆಂಪಿನ
ಹರಳಿನುಂಗರ ಅನಾಮಿಕದೊಳು
ಕಿರಿಯ ಬೆರಳಿಗೆ ಭಾರತೀಶನ ಗುರುತಿನುಂಗರವೂ ॥ ೭ ॥

ಚಾರುತರ ಮಹಿಸೂರು ಪುರದೊಳು
ದಾರು ಮಹಿಮನು ಮೆರೆದ ವೈಭವ
ಸಾರಲೆನ್ನೊಶವಲ್ಲ ವೆಂದಿಗೂ ಅಪಾರವಾಗಿಹುದು ।
ಪೌರ ಜನಸಂದಣಿಯು ಅದ್ಭುತ
ಭೋರಿಡುವ ವಾದಿತ್ರಗಳು ಹೂಂ
ಕಾರವಾದ ದಿಗ್ಗಜದ ಘನ ಶೃಂಗಾರವೇನೆಂಬೆ ॥ ೮ ॥

ನೋಟಕರು ನರ್ತಕರು ವಾದ ವಾದ್ಯ
ದಾಟಪ್ರಿಯರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವೀಣೆಯ
ಮೀಟುವ ಸಂಗೀತ ಮಾಲ್ಪ ಥಾಟಿ ವೀಧಿಯೊಳು ।
ಹಾಟಕದ ಕಡೆಯವರು ವಿಭವಕೆ
ಸಾಟಿ ಈ ಜಗದೊಳಗೆ ಕಾಣೆನು
ಬೂಟಕದ ಮಾತಲ್ಲ ದೇಶಿಕರಾಜ ಸೋಜಿಗವೋ ॥ ೯ ॥

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮವೆನಿಪ ಶ್ವೇತ
ಛತ್ರಗಳು ಎಡಬಲದಿ ಬೀಸುವ
ಚಿತ್ರ ಕೆತ್ತಿದ ಕನಕದ್ದಿಂಡಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಚಾಮರವು ।
ಮುತ್ತಿನಾರತಿ ತಂದು ಎದುರಿಗೆ
ಎತ್ತಿ ಬೆಳಗುವ ಸುದತಿಯರ ಬಹು
ವತ್ತಡಿಯ ಮಹಿಮೆಯನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಭಕ್ತರೆಂತಿಹರೋ ॥ ೧೦ ॥

ನೀಲ ಮೌಕ್ತಿಕ ಮಣಿಗಣಂಗಳ
ಜಾಲರಿಯು ಕಟ್ಟಿರುವ ಚಿತ್ರದ
ಮೇಲು ಮಹಡಿಯೊಳು ಅಮಿತಕಾಂತಿಯ ಸಾಲುಗನ್ನಡಿಯಾ ।
ಲೀಲೆ ವಿಧ ವಿಧ ತೋರುತಲಿ ಕರು
ಣಾಲವಾಲನು ಶೋಭಿಸಲು
ಭೂಪಾಲನರಮನೆ ರಾಜಿಸಿತು ತ್ರಿದಿಶಾಲಯದ ತೆರದಿ ॥ ೧೧ ॥

ಈ ಪರಿಯ ವೈಭವಗಳಿಂದವ
ನೀ ಪತಿಯು ಕರೆತರಲು ಸದನದಿ
ವ್ಯಾಪಿಸಿಹ ಪರಿಮಳವ ನೋಡುತ ಭೂಪ ಬೆರಗಾಗಿ ।
ತಾಪ ಸ್ತೋಮರಡಿಗೆ ವಂದಿಸಿ
ಶ್ರೀಪತಿಯು ನಿಜ ಭಕುತರೊಳು ಬಿಂ
ಬಾಪರೋಕ್ಷಿಗಳರ್ಚಿಸಿದ ಸಕಲೋಪಚಾರದಲಿ ॥ ೧೨ ॥

ತಂದ ದಿವ್ಯೋದಕದಿ ತೊಳದಡಿ
ಗಂಧ ಲೇಪಿಸಿ ನೊಸಲೊಳಕ್ಷತೆ
ಕಂಧರದಿ ಮಕರಂದ ಮಾಲೆ ಸುಗಂಧ ತೈಲದೊಳು ।
ಕುಂದಣಾಭರಣಗಳು ವಸ್ತ್ರಗ
ಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಭೂಪತಿ
ಇಂದಿಗೆನ್ನನು ಧನ್ಯನೆನಿಸಿದರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಾ ॥ ೧೩ ॥

ಏನು ಧನ್ಯರೊ ಕ್ಷಿತಿಪರಿಂದಿವ
ರೇನು ಮಾನ್ಯರೋ ಲೋಕದೊಳ್
ಎಣೆಗಾಣೆ ಈ ವಿಭವಗೋಚರವೆ ಸುಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೇ ।
ಪ್ರಾಣದೇವರ ಪ್ರೀತಿಪಡೆದಿಹ
ದಾನಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯರಿಗೆ ಈ ಬಹು
ಮಾನ ಸುಲಭವಲ್ಲವೆ ಪೂರ್ಣರಿಗೇನು ದುಸ್ತರವೋ ॥ ೧೪ ॥

ಕಲ್ಲು ಕನಕವ ಮಾಡುವರು ಮೃದು
ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮೇಲಾದ್ರಿ ಭಾರವ
ನಿಲ್ಲಿಪರು ಜಲ ಕಡೆದು ಬೆಣ್ಣೆಯನಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯುವರು ।
ಒಳ್ಳೆ ಸಿಕತವ ಪೀಡಿಸುತದ
ರಲ್ಲಿ ತೈಲವ ತೆಗೆಯ ಬಲ್ಲರು
ಬಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯಗಳಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳಗೆ ॥ ೧೫ ॥

ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಗಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಲಿಸಿ ಮ
ಹಾನು ಭಾವ ವಿರಾಜಿಸುತ ಸ
ನ್ಮಾನವನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತಲಿ ಕೈಗಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡು ।
ಮಾನ ಅವಮಾನ ಭಗವದ
ಧೀನ ವೆನುತಲಿ ತಿಳಿದು ಹಿಗ್ಗದೆ
ಏನು ಆದುದದೆಲ್ಲಾ ಆ ಪವಮಾನಗರ್ಪಿಸಿದಾ ॥ ೧೬ ॥

ಪುಂಡರೀಕ ದಳಾಯತಾಕ್ಷನ
ಹಿಂಡಿನೊಳು ಹಿರಿದೆನಿಸುತಲಿ ಭೂ
ಮಂಡಲವ ದಿಗ್ವಿಜಯಗೈದಿದ ಪಂಡಿತಾಗ್ರಣಿಯ ।
ಕಂಡು ಕೂಗಾಡಿದರೆ ಪರಮೋ
ದ್ದಂಡ ಮಹಿಮೆಗೆ ಕುಂದು ಬಾರದು
ಕೆಂಡ ಉಡಿಗಟ್ಟಿದವನೋಲಿಹ ದುಂಡು ತೀರಿಸುವ ॥ ೧೭ ॥

ಕಂತು ಜನಕನು ನಲಿದು ನಲಿಸುತ
ಅಂತರಂಗದೊಳಿದ್ದು ಇರುವ ದಿ
ಗಂತದೊಳು ವಿಶ್ರಾಂತರೆನಿಸಿದಚಿಂತ್ಯ ಮಹಿಮರನು ।
ಇಂತು ಕರಣವ ಪಡೆದ ಭಜಕರ
ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಗಳಿತ್ತ ಸದ್ಗುಣ
ವಂತ ಗುರುವರೆಂಥ ಘನ ಶ್ರೀಮಂತ ದಯವಂತ ॥ ೧೮ ॥

ಸಧಮಲಾಂಗನ ಪದ ಸ್ಮರಿಸೀ
ವಿಧದ ಶೃಂಗಾರದ ಸುಪದ್ಯಗಳ
ಉದಯ ಕಾಲದಿ ಪಠಿಸಲಿಹಪರತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಗಳು ।
ಪದುಮನಾಭನು ಸಕಲ ಸಂಪದ
ಒದಗಿಸುವನನುಮಾನ ಸಲ್ಲದು
ಹೃದಯ ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ ಕೇಳುತ ಬುಧರು ನಲಿಯುವರು ॥ ೧೯ ॥

ಒಂದು ಅರಿತವನಲ್ಲ ನಾ ಮನ
ಬಂದಂತೆ ಶೃಂಗಾರ ಸಂಧಿ ಪೇಳಿದೆ
ಒಂದೆ ಮನದಲಿ ಸಜ್ಜನರು ಕೃಪೆಯಿಂದಲಾಲಿಪುದು ।
ವಂದನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಪದೆ ಪದೆ
ಮುಂದೆ ಸಾದರದಿಂದ ವರ ಗುರು
ಇಂದಿರೇಶನ ಸ್ಮರಿಸಿ ಭಕುತಿಯ ಸಂಧಿ ಪೇಳುವೆನು ॥ ೨೦ ॥

ಇಂತು ಇಭರಾಮಪುರ ನಿಲಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರ
ಶೃಂಗಾರ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಶ್ರೀ ಗುರು ಇಂದಿರೇಶ ದಾಸವರ್ಯ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರ

(ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ)

ಭಕ್ತಿ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀರಮಣ ನರಹರಿಯ ಪದ ಪಂ
ಕೇರುಹಂಗಳ ನಮಿಸಿ ಸಂತತ
ಭಾರತೀಶಾಧ್ಯರಿಗೆ ವಂದಿಪೆ ಭೂರಿಭಕುತಿಯಲಿ ॥

ಕಾಮ ಕ್ರೋದಾದಿಗಳ ಜಯಸಿದ
ಕಾಮಿತಪ್ರದ ಕರುಣಿ ಸದ್ಗುಣಿ
ಧಾಮ ಸಂತತ ಪಠಿಸುತಿಹ ಶ್ರೀರಾಮ ಮಂತ್ರವನೂ ।
ಯಾಮ ಯಾಮಕೆ ಭಾವ ಶುದ್ಧದಿ
ಈ ಮಹಾತ್ಮನ ವಿಮಲ ಪದಗಳ
ನೇಮದಿಂದರ್ಚಿಸಲು ಒಲಿಯುವ ಶ್ರೀಮನೋಹರನು ॥ ೧ ॥

ಸ್ನಾನ ಜಪ ತಪವೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ
ರೇನು ಫಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪಠಿಸಿದ
ರೇನು ಫಲ ಡಾಂಭಿಕತನದಲಿ ಅನುಸಂಧಾನವಿಲ್ಲದಲೇ ।
ಸಾನುರಾಗದಿ ಇವರ ಮಹಿಮೆಯ
ಗಾನ ಮಾಡುತ ಕುಣಿದು ಹಿಗ್ಗಲು
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪೂಜೆ ಸುರನದಿ ಸ್ನಾನವೆನಿಸುವುದು ॥ ೨ ॥

ಈತ ಧರಿಸಿದ ಮಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ನಾಥಗದು ಉಯ್ಯಾಲೆಯೆನಿಪುದು

ಈತನಾರ್ಜಿತ ನಾಮ ಸುಮನಸ ವ್ರಾತಕತಿ ಪ್ರೇಮ ।
ಈತ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯ ಸಂತತ
ಮಾತರಿಶ್ವನ ಮನಕೆ ಸಮ್ಮತ
ಈತನಡಿಗಳ ಧ್ಯಾನ ಸುಖ ಇತ್ಯಾತಕನುಮಾನು ॥ ೩ ॥

ವನಜನಾಭನ ದಾಸರಿಗೆ ನಿಜ
ಮನ ಎನಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವವರು
ಘನ ಮಹಾತ್ಮನ ಸೇವೆ ದೊರೆವುದು ಜನಕೆ ದುರ್ಲಭವೋ ।
ಪ್ರಣತ ಕಾಮದನೆನಿಪ ಗುರುಪದ
ವನರುಹಂಗಳ ಸ್ಮರಿಸುವಂದದಿ
ಮನಸು ಕೊಡು ಎಂದ್ದರಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಪೆ ಜನುಮ ಜನುಮದಲಿ ॥ ೪ ॥

ಸೂರಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯರ ಕಥಾಮೃತ
ಸಾರ ಪಾನದಿ ಸುಖಿಸದಲೆ ಸಂ
ಸಾರ ಸುಖ ರುಚಿ ಎಂದು ಮನದೊಳು ಪೂರ ತಿಳಿದವನು ।
ನೀರಡಿಸಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ಗಂಗಾ
ತೀರದಲಿ ತಾ ಬಂದು ಚಿಲುಮೆಯ
ನೀರು ಕುಡಿದವನಂತೆ ಪಶುಪರಿವಾರನೆನಿಸುವನು ॥ ೫ ॥

ಅರಿವಿದೂರರ ಕರುಣ ಪಾತ್ರಗೆ
ದುರಿತಗಳ ಭಯವಿಲ್ಲ ಜಗದೊಳು
ತಿರುಕರಿ ಭಯವುಂಟೆ ಸಿಂಹದ ನೆರೆಯೊಳಿದ್ದವಗೆ ।
ಅರೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಿಡದೆ ಭಕುತರ
ಪೊರೆವ ಕರುಣಾ ಶರಧಿ ಎನಿಪರ
ಚರಣ ಪಂಕಜ ಯುಗಕೆ ನಮಿಸುವೆ ನಿರುತ ಶಿರಬಾಗಿ ॥ ೬ ॥

ರವಿಯ ಮಂಡಲಕೆಸೆದ ಮೃತ್ತಿಕೆ
ಭವಿಯ ಮಾಡಿದವನ ಕಣ್ಗಳು
ಕವಿವುವಲ್ಲದೆ ಹಾನಿಯಾಗದು ಸವಿತೃ ಮಂಡಲಕೆ ।

ಕವಿವರೇಣ್ಯರ ಮಹಿಮೆ ನಿಂದಿಸ
ಲವರಿಗಾಗುವುದೇನು ಕೊರತೆಯು
ಜವನ ಜನ ಕರೆದೊಯ್ದು ನರಕದೊಳವನ ಭಾದಿಪರೋ ॥ ೭ ॥

ಕುಜನ ತತಿ ವಿದೂರ ವಿಬು
ಧ ಜನ ಪ್ರೀಯ ವಿಸ್ವಾಸ ಸಂತತ
ನಿಜವೆನಿಪ ರತ್ನಾಕರ ಸುಜನ ತಾಪಹರ ।
ವಿಜಯ ಸಾರಥಿ ಪದ ಸಮಾಶ್ರಯ
ದ್ವಿಜನಿಕರ ಪರಿಪಾಲ ಸುಮಹಿತ
ವ್ಯಜನಹರ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಗುರುಪದ ಭಜಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ॥ ೮ ॥

ನಿಗಮ ವೇದ್ಯನ ನಿರತಿಶಯ ಮಹಿ
ಮೆಗಳ ಕೊಂಡಾಡುತಲಿ ಪನ್ನಗ
ನಗನೊಳಗೆ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿ ಮಿಗೆ ಹರುಷದಿಂದಾ ।
ಬಿಗಿದು ಶ್ವಾಸೋಚ್ಛ್ವಾಸ ಸಹ
ಸ್ರಗಳ ಸಮತಪವೆಸಗಿ ತವಕದಿ ಕೈ
ಮುಗಿಯೆ ಕೈವಲ್ಯದ ಸುಸಾಧನ ಜಗದಿ ಜನಿಸಿದನು ॥ ೯ ॥

ದೀಕ್ಷದಿಂದಲಿ ಅಹಿಕ ಸುಖವ
ಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ಗುರುಪದಕೆ ವರ ಗಂ
ಧಾಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಅರ್ಚಿಸೆ ಲಕ್ಷೀವಲ್ಲಭನು ।
ಮೋಕ್ಷದಾಯಕರೆನಿಪರಿವರ ಕ
ಟಾಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಣ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನ
ಸಾಕ್ಷಿ ರಾಮಾಹ್ವಯರು ಯೋಗಿಗಳಾ ಕ್ಷಮಾಬ್ದಿಗಳು ॥ ೧೦ ॥

ಕಡು ದಯಾಂಬುಧಿ ರಾಮ ನಾಮಕ
ರೊಡೆಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಗುರುಗಳು
ಪೊಡವಿ ಬಲಪಾತಾಳಲೋಕದಿ ಬಿಡದೆ ಗಡಬಡಿಸಿ ।
ಮಿಡುಕುತಿರೆ ಮೈಸೂರು ಗ್ರಾಮದ

ಒಡೆಯ ನಿಜ ಭಕುತರನು ನೋಡುತ
ಸಡಗರದಿ ಗುರುಪದವ ಭಜಿಸುತ ಧೃಡದಿ ನಿಲಿಸಿಹರೋ ॥ ೧೧ ॥

ಉದರಗೋಸುಗ ವಿವಿಧ ಕರ್ಮವ
ಮುದದಿ ಲಾವಕರೊಡನೆ ಮಾಡದೆ
ಹೃದಯ ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ ದಶಮತಿಯ ಮೃದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಾ।
ಮೊದಲಿನಿಂದಲೆ ಓದಿ ಬರೆಯದೆ
ಮದಡಮತಿ ಎಂದೆನಿಸೆ ಮದ್ಗುರು
ವದನದೊಳು ನಿಂತು ನುಡಿಸಿದ ಸದಯ ನೀ ಕೃತಿಯಾ ॥ ೧೨ ॥

ಚಾರು ಪದ ಗಂಭೀರ ಕವಿತೆಯ
ಸಾರವನು ನಾನರಿಯೆ ಜಡಮತಿ
ಸೂರಿಗಳು ತಾತ್ಸಾರ ತಿಳಿದರು ಪೂರ ಬಲ್ಲವರು।
ಮೀರಿ ಬರೆ ಪೂರ್ವಿಗಳ ಶಬ್ದ ಗಂ
ಭೀರ ವಾರಿಧಿ ಮತಿಯ ಮಂದಿರ
ಪೂರ ತಿಳಿವುದು ದಾಟಿರುವ ಕಪಿ ವೀರರರಿತವರೇ ॥ ೧೩ ॥

ಹೊಳೆವ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಮೊದಲಾದ
ಹಲವು ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿರುತಿಹ
ಜಲಜನಾಭನ ರೂಪ ಗುಣಗಳ ಸತತ ಸಂಸ್ಮರಣೆ।
ನಲಿದು ಮಾಡುತಲುದದಿಶಯನನ
ಒಲಿಸಿ ವ್ಯಾಪ್ತೋಪಾಸಕರುಯೆನಿಸಿ
ಇಳೆಯೊಳು ಸಂಚರಿಪರಿವರೊಳು ಕಲುಷವಿನ್ನುಂಟೆ ॥ ೧೪ ॥

ಭರತಖಂಡದಿ ಜನಿಸಿ ಶಕ್ತ್ಯೆನು
ಸರಿಸುತಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿ
ನಿರುತ ಮಾಡಿದಕರ್ಮ ಶ್ರೀ ಹರಿಗುರುಗಳಡಿ ಪೂಜಾ।
ಪರುವತದ ವೊಲಹುದು ಪುಣ್ಯಕೆ

ಪರಿಮಿತಿಯಿಲ್ಲೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಬುದು
ಅರುಹಿದವು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಭಕುತಿಗೆ ಸರಿಯೆ ಇಲ್ಲೆನುತಾ ॥ ೧೫ ॥

ಘನ ಮಹಾತ್ಮರ ಸೇವಿಸುವ ಸ
ಜ್ಜನರ ಬಗೆ ತಿಳಿಯದಲೆ ಕುಹಕಗಳ
ನೆಣಿಸುತಲಿ ಕೆಲಜನರು ಸೇವಕರೆನಿಸಿ ಕೊಂಬುವರು ।
ಮನದಿ ಭಕುತಿಯ ತೊರೆದು ಲೌಕಿಕ
ವನನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಸುಕರ್ಮವು
ಘನ ಗಿರಿಗೆ ಪಾಷಾಣ ಮೃತ್ತಿಕೆ ದಣಿದು ಪೊತ್ತಂತೆ ॥ ೧೬ ॥

ನಿತ್ಯ ಜಪ ತಪ ಹೋಮಗಳು
ಶೃತ್ಯುಕ್ತ ವಿಧಿಗಳ ಬಿಡದೆ ಮಾಡಲು
ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿ ಆಹುದೇ ಗುರುಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದಲೇ ।
ಸತ್ಯ ತಿಳಿವುದು ಹರಿಯು ಮುನಿದೊಡೆ
ಭೃತ್ಯನನ್ನು ಪಾಲಿಪನು ಗುರುವರ
ಮುಕ್ತ ದೈಶಿಕ ಮುನಿಯಿರಲಿ ಹರಿ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡುವನಾ ॥ ೧೭ ॥

ನಿರುತ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಲಿ ವರ
ಗುರುಗಳಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಭಾವದ
ಲಿರುವ ಹರಿ ಬ್ಯಾರಿಲ್ಲೆನುತ ಅರಿತ ಮಾನವನು ।
ಪರಿಪರಿಯ ದುಃಖಗಳ ಕೂಪದಿ
ಹೊರಳಿ ದುಸ್ತರವೆನಿಸಿ ತೋರುವ
ಕರೆಕರೆಯ ಸಂಸಾರವೆಂಬುವ ಶರಧಿ ದಾಟುವನು ॥ ೧೮ ॥

ಮರುತ ಶಾಸ್ತ್ರವನೋದಿ ಅದರೊಳ
ಗಿರುವ ಸಾರವ ತಿಳಿದು ಶ್ರೀ ಹರಿ
ಗುರುಗಳಲಿ ದೃಢ ಭಕುತಿ ಮಾಡದೆ ಜರಿದು ಸತ್ಕರ್ಮ ।

ಮರುಳ ಜನರನನುಸರಿಸಿ ಸಂತತ
ತಿರುತಿರುಗಿ ವ್ಯರ್ಥಾಯು ಕಳೆದೆನು
ಗುರುಗಳೆನ್ನನು ಕರಪಿಡಿದು ಸಂತರಿಸಬೇಕೆಂಬೆ ॥ ೧೯ ॥

ನೀಲ ನೀರದ ಶ್ಯಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲೋಲನಂಘ್ರಿಯ ಭಜಿಸುತಲಿ
ಸಚ್ಛೀಲರೆನಿಸುವ ಸುಜನರ ಕಂಡವಹೇಳನವ ಮಾಡಿ।
ಕೂಳಿಗೋಸಗ ಪೋಗಿ ಪರರನು
ವಾಲೈಸಿ ಮನೆಮನೆಯ ಚರಿಸುತ
ಹಾಳು ಹರಟೆಗಳಾಡಿ ಸ್ತುತಿಸಿದೆ ಕೀಳು ಮಾನವರಾ ॥ ೨೦ ॥

ಭೂತಳದಿ ನಾ ಜನಿಸಿ ಅಶನಕ
ರಾತಿ ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರವೆನಿಸುತ
ಈ ತೆರದ ಕಡು ಪಾಪಿಗಳ ವ್ರಾತಗೊಳಗಾಗಿ।
ಅತುರದಿ ಬಳಬಳಲಿ ಪುಡು
ಕುತ ನಾಥರಿಗೆ ಆಧಾರ ಈತನೆ
ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಉದ್ಧರಿಸಿ ಸಲಹುವ ದಾತರನು ನಾ ಕಾಣೆ ॥ ೨೧ ॥

ಸಾದರದಿ ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂ
ಶೋಧಿಸುತ ನೋಡಲು ಮಹಿಯೊಳು
ಆದಿ ಗುರು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯರೆನುವರು ಸಾಧು ಯೋಗಿಗಳು।
ಬೋಧಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರತಿ
ಪಾದಿತರಿಗಭಿವಂದಿಸುವೆ ದೃಢ
ವಾದ ಭಕುತಿಯನ್ನಿತ್ತು ಸಲಹಲಿ ಪಾದ ಪದುಮದಲೀ ॥ ೨೨ ॥

ಈ ವಸುಧೆಯೊಳಗುಳ್ಳ ಜೀವಿಗ
ಳುವಾವ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಲಿ
ಭಾವ ಶುದ್ಧದಿ ತಿಳಿವುದ್ಧರಿ ಗುರು ಸೇವೆಯೆನ್ನುತಲಿ।

ಕೋವಿದರು ಎಂದೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ವರು
ಪಾವನಾತ್ಮಕರೆನಿಪರವರಿಗೆ
ಕಾವನಯ್ಯನು ತಾನೆ ಒಲಿದು ಈವ ಪುರುಷಾರ್ಥ ॥ ೨೩ ॥

ಈ ಮಹಾ ಕಥಾಮೃತಸಾರ ದಿನದಿನ
ಅಮಲತರ ಭಕುತಿಯಲಂದ
ವಿಮಲಾತ್ಮರಿಗೊಲಿವ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ ಗೋವಿಂದಗೊಂದಿಸುವೆ।
ಸಾಮಜಪ್ರೀಯ ಗುರುಗಳಂತ
ರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀ ಗುರು ಇಂದಿರೇಶನೆ
ಪ್ರೇಮದಿಂದಲಿ ಎಮಗೆ ಸಲಿಸಲಿ ಕಾಮಿತಾರ್ಥಂಗಳಾ ॥ ೨೪ ॥

ಇಂತು ಇಭರಾಮಪುರ ನಿಲಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಯ ಕಥಾಮೃತಸಾರ
ಭಕ್ತಿ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

॥ ಶ್ರೀ ಮಧ್ವೇಶ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

